

[Korsgaard.]

det er en meget haard Beskatning. Man kan saa rejse det Spørgsmaal: Er det ikke netop i denne Situation naturligt, at de, der har de store Formuer, maa leve af selve Formuen, maa leve af Opspising af Formuen? Ja, jeg ved det ikke. Det har jo en Bagside set fra et samfundsmæssigt Synspunkt, som gør, at det i hvert Fald kan være tvivlsomt, om det er naturligt. Men givet er det efter mine Begreber, at med den Formuebeskatning, her er Tale om, maa der finde en ikke ubetydelig Formueopsparing Sted, for at de paagældende kan leve saa nogenlunde paa det Niveau, som man maa finde det naturligt at de lever paa, naar de har disse Formuer.

Jeg synes altsaa, man maa sige, at Formuebeskatningen, saaledes som den her er foreslaaet, ogsaa er for skematisk. I det hele taget, naar man kommer op paa de Tillæg, der her er Tale om, er der al mulig Grund til ikke at indrette Tingene saa skematisk, som det her er gjort, men gøre Forsøg paa at finde et Grundlag, som i hvert Fald i nogle Aar — hvis Krigen skulde vare i Aarevis — kan praktiseres med Rimelighed.

Hermed har jeg sagt, hvad jeg kunde ønske at sige, og jeg gentager, at trods alle Fejl ved Lovforslaget vil jeg, erkendende, at Indkomst og Formue ogsaa har Pligt til at være bidragydende i den Situation, hvori vi befinder os, ikke paa Forhaand sige, at vi ikke kan stemme for det, der nu vil komme ud af Lovforslaget. Men jeg maa igen understrege, at jeg finder det urimeligt at tage saa store Beløb ind i Skatter, som her er Tale om. Jeg vilde finde det naturligt, at man først lod denne stærke Merbeskatning begynde at løbe fra den Dag, Lovforslaget er fremsat, og saaledes bortskar det ene Halvaar; og yderligere vilde jeg finde det rigtigt, at man gjorde Forsøg paa at trænge ind i, om den Skala, der her anvendes, er egnet til denne skematiske Forhøjelse, eller om det ikke vilde være rimeligt at tage en helt ny Skala, passende til Situationen.

Hassing-Jørgensen: Der er under Behandlingen af disse ekstraordinære Skatte-love fremsat forskellige Betragtninger til Belysning af Problemet, om man skal klare sig ved Hjælp af Skatter eller eventuelt ved Hjælp af Laan. Det ærede Medlem Hr. Himmelstrup var i Gaar inde paa dette Spørgsmaal, men vilde nu ikke rykke ud med, hvad han selv mente om det, hvorimod det var ham magtpaaliggende at paa-

visse den drastiske Vending, som Det radikale Venstre havde foretaget, idet Finansministeren ved Begyndelsen af Krigen 1914 havde fremsat Forslag om Statslaan og ikke om Skatter. Jeg synes nu, der skal mere til, for at en saadan Paavisning kan faa nogen Interesse, end dette, at man den ene Gang gør det ene og den anden Gang det andet. Spørgsmaalet, om man vil klare sig med Laan eller med Skatter, maa dog i det enkelte Tilfælde være Genstand for en Overvejelse, hvis Resultat afhænger af Omstændighederne. Af de Besvarelser af Spørgsmaalet, som er givet af forskellige Ordførere her, er den, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen gav i Dag, den, der har tiltalt mig mest, idet han sagde, at saa vidt det lader sig gøre, er det at foretrække at udskrive Skatter i Stedet for at optage Laan. Jeg tror ikke, at man i Statshusholdningen skal være alt for principfast med den Slags Ting. Det er jo ikke blot Statens Interesser og Forhold, det drejer sig om, det er ogsaa Borgernes og Erhvervslevets, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen i, at man altsaa principielt kan gaa ud fra, at det er i Statens Interesse at faa sine Penge ind i Form af Skatter, men det maa afhænge af Hensynet til Borgerne, om det kan lade sig gøre, om det er noget, Erhvervslevet kan bære.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har ogsaa været stærkt inde paa disse Overvejelser og er jo mest tilbøjelig til at mene — det har det ærede Medlem ogsaa givet Udtryk for ved andre Lejligheder —, at man egentlig helst skulde klare sig med Laan, helst skulde dække Udgifterne ved Laan. Det ærede Medlem har en Betragtning om, at naar man tager Pengene ud af Erhvervslevet, saa forringes Beskæftigelsen. Det er jeg ganske enig med det ærede Medlem i, men gør man da ikke ogsaa det, naar man optager Laan? Det forekommer mig at være ganske det samme. Det, der er Spørgsmaalet, er, om Staten bemægtiger sig Pengene eller ikke, thi det afgørende er jo nemlig dette, om Pengene er brugt. Naar Pengene er brugt, saa kan de ikke bruges en Gang til, saa kan de ikke vedblivende egne sig som Underlag for Erhvervslevet. Hvis man ønsker, at Pengene skal blive i de private Lommer og være til Raadighed for Erhvervslevet, saa er Spørgsmaalet ikke, om man vil laane, eller om man vil tage Beløbet i Skatter, saa maa man simpelt hen lade være at bruge Pengene, først saa bortfalder Spørgsmaalet.

Det ærede Medlem har en anden Be-